

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ

Before ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਮੇਸਰਸ ਧਰਮਦਾਸ ਗੋਕਲਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੇਸਰਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਹਰੀ ਚੰਦ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1957 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 970.

ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)—ਆਰਡਰ 30 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 4—ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਰਾਹੀਂ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮਾ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ-ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਦੀ ਮੌਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ — ਅਪੀਲ—ਕੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 30 ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਜਿਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਫਰਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 30 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

30 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ 25 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਸ੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ (ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ), ਮਿਤੀ 3 ਜੁਲਾਈ, 1957, ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਜਗਾਧਰੀ, ਮਿਤੀ

26, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਜੂਨ, 1956, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ

-2-

ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। 672 ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਪਾਤਕ ਖਰਚੇ।

ਐਸ ਕੇ ਤੁਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।
ਜੀ.ਪੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਬੀ.ਐੱਸ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਦੁਆ, ਜੇ.-ਇਹ ਕੇਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਸੀ, ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੈਸਰਸ ਘਾਕੀ ਮਾਈ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ (1) ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ-ਸੋਹਨ ਲਾਈ (2) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਗਾਧਰੀ ਵਿਖੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਹਰੀ ਚੰਦ (ਰਜਿਸਟਰਡ) ਮੈਟਲ ਮਰਚੈਂਟਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਰਾਹੀਂ 780 ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 672, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਓ. 3 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਪਾਤਕ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਗਸਤ, 1957 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਫਰਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੈਸਰਸ ਘਾਕੀ ਮਾਈ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ

ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਕਿ ਕੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮਾ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਨੀਲਾਲ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (3), ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ

-3-

ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ {4} ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਬਨਾਮ ਅਬ੍ਰਾਹਮ ਜਾਰਜ (5), ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨਾ ਹੋਣ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ।

ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਉਸ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਬਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਜਗਾਧਰੀ ਵਿਖੇ ਧਾਤ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੰਦ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੈਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਜਗਾਧਰੀ ਵਿਖੇ ਧਾਤ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪੈਰਾ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 30 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਕੇਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 1, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“1. (1) ਕੋਈ ਵੀ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਫਰਮ (ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ

-4-

ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਈਵਾਲ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਖ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ, ਅਜਿਹੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

“(2) ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ, ਇਸ ਕੇਡ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਸਦੀਕ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ।—ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 4, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“ਆਰ. 4. (1) ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 45, ਜਿੱਥੇ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-

"(a) ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂ

(b) ਬਚੇ ਜਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੈਸਜਰ ਘਾਕੀ ਮਾਈ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

"ਫਰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ; ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ

-5-

ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਿਰਫ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਆਰਡਰ 30, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ, ਫਰਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਬਾਲ ਕਿਸਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਨ੍ਹੱਈਆ ਲਾਈ (6), ਜੋ 1908 ਵਿੱਚ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 30 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਅਜਿਹੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਾਥੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (IX ਦਾ 1872) ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹਨ। ਆਰਡਰ 30, ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 4, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੇਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ-ਮੂਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੂਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਫਰਮ

ਕਰਮ ਚੰਦ ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ (8), ਚੈ. ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਉਮਰ ਅਲੀ (9), ਫਰਮ ਨੰਦ ਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਮਹਿੰਗਾ ਮਾਈ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲਾਈ (10), ਮੈਸਰਸ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ- ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਦ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (4), ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮਨੀਲਾਲ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ (3), ਉਤੰਕਾ ਲਾਈ ਮੁਕਰਜੀ ਬਨਾਮ ਤਾਰਕ ਨਾਥ ਸੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (11), ਭਦਰੇਸ਼ਵਰ ਕੋਲਾ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ ਚੰਦਰ (12), ਅਤੇ ਮੋਤੀ ਲਾਲ ਜਸਰਾਜ ਬਨਾਮ ਚੰਦਮਲ (13)।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਸੋਹਣ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

-6-

ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਕਰਤਾ-ਧਰਤਾ ਨੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 30 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਮ ਨੰਦ ਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਮਹਿੰਗਾ ਮਾਈ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ (10) ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਦੇ ਪੰਨਾ 427 'ਤੇ ਫਰਮ ਨੰਦ ਗੋਪਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਤੀਜੇ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵੀ ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵੀ ਅਧੀਨਗੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ 30, ਕੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 1, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕੀਤਾ। ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਫਰਮ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਫਰਮ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਅੰਤਰ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ. ਇਹ ਗੱਲ ਦਰੁਸਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੈਸਰੀ ਘਾਕੀ ਮਾਈ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਿਯਮ

-7-

1, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਂਚ ਖੁਦ ਹੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਛੋਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਕੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲੱਭੇ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮ 1, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 30 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਉੱਘੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਖੁਦ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੇ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਬੈਂਚ ਦਾ ਧਿਆਨ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸ਼ਾਇਦ ਵੱਖਰਾ

ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 30 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਪੁਰਦਗੀ

-8-

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ, ਕੇਡ ਦੇ 4 ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੇਦੀ ਸਿੱਖਰਚੰਦ (14) ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਵਾਅਦਿਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਪੀਲ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧਿਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੂਟ ਲਈ ਪਾਰਟੀ. ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੌਤ ਆਰਡਰ 22 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਡ

ਦੇ. ਇਸ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਨਿਰੀਖਣ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਚੀਜ਼ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਐਖੀਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਂਝੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 30 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਗਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ

-9-

ਵੀ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: ਦੇਖੋ ਰਾਧਾਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੰਕਲਚੰਦ ਮੋਹਨਲਾਲ ਫਰਮ (15) ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 43 ਆਫ 1959, 1 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਸਰਸ ਗੁਲਾਬਚੰਦ- ਸ਼ਿਖਰਚੰਦ, ਜਬਲਪੁਰ ਬਨਾਮ ਭਾਗਚੰਦ ਗੁਲਾਬਚੰਦ, ਕਟੰਗੀ, 1963 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 137, 1 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 1963 (16) ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਉਟੰਕਾ ਲਾਈ ਮੁਕਰਜੀ ਬਨਾਮ ਤੁਰਕ ਨਾਥ ਸੀਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (11) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਝਿਜਕ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਦ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਘਾਕੀ ਮਾਈ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਭਿੰਨਤਾ, ਉੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਜਵਾਬ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਭੇਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ

ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸੰਬੇਹਾਰੀ ਲਾਈ ਜਗਨਨਾਥ (17) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਦੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 30 ਵੀ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪੜਾਅ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ

-10-

ਜਾਪਦੀ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 4, ਸਿਰਫ ਕਈ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁਦਈਆਂ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। , ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਦੂਜਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਕਨੇਰੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਖੇਤਾਨ ਸੰਨਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (18), ਦਰਸ਼ਨਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਹੈਪੀ ਵੈਲੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (19), ਛਗਿਆਨ ਲਾਈ ਹੀਰਾਲਾਲ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਸਵਫੂਪਚੰਦ ਹੁਕਮਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। (20), ਭਾਈ ਗਣੇਸ਼ਰਾਮ ਬਲਭਦਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਮਾਨਕਫਿਲਾਲ ਬਾਲਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (21), ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਬਾਂਕੂ ਮਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (22), ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਘੱਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 4 ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਵਾਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਥੁਰਾਦਾਸ ਕੈਂਜੀ ਮਤਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਬਰਾਹਿਮ ਫਜ਼ਲਭੇਏ (23), ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ

ਦੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਰਿਤਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹਦਾ। ਇਤਫਾਕਨ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

-11-

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਮ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਭੰਗ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 4 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸੌਦਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਘਾਕੀ ਮਾਈ ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਸੋਹਨ ਲਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਵਪਾਰਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਆਰਡਰ 30, ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਾਗਤ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Onam

Translator